

Sygn. akt III RC 52/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018 r. w Mrągowie

przy udziale

sprawy z powództwa A. S. działającej w imieniu małoletniej H. B.

przeciwko A. B.

o alimenty

- I. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz małoletniej H. B. alimenty w kwocie po 500 /pięćset/ złotych miesięcznie płatne do rąk matki A. S. do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od 01 maja 2018 roku,
- II. w pozostałej części powództwo oddala,
- III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,
- IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt **III RC 52/18**

UZASADNIENIE

A. S. działając w imieniu swojej małoletniej córki H. B. domagała się zasądzenia od pozwanego A. B. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że małoletnia H. jest dzieckiem pochodzącym z jej nieformalnego związku z pozwanym. Ze względu na naganne zachowanie A. B. poprosiła go o wyprowadzenie się ze wspólnie zajmowanego mieszkania i od tego czasu nie łoży on żadnych kwot na utrzymanie małoletniej. Jedynie w styczniu przekazał 200 zł. Obecnie cały ciężar związany z utrzymaniem i wychowaniem małoletniej spoczywa na matce, która obecnie zakończyła staż i nie pracuje, a tym samym nie jest w stanie pokryć wszystkich wydatków z tym związanych. Uzasadnione jest zatem aby pozwany, który nie utrzymuje kontaktów z dzieckiem ponosił przynajmniej część kosztów utrzymania córki.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. B. uznał powództwo do kwoty alimentów po 200 zł miesięcznie. Podniósł, że nie uchyla się od utrzymywania małoletniej i cały czas łoży na jej utrzymanie kwoty po 200 zł miesięcznie, gdyż tylko na tyle pozwalają mu jego możliwości finansowe i dodatkowo jest zobowiązany do płacenia alimentów na dziecko z poprzedniego związku. Zarzucił, że podnoszone przez matkę koszty utrzymania małoletniej na kwotę 900 zł miesięcznie są znacznie zawyżone i nieudowodnione. Nadto nieprawdą jest, że powodem rozstania stron było naganne

zachowanie pozwanego wobec matki dziecka, a postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 roku prokuratura rejonowa w Kętrzynie odmówiła wszczęcia postępowania w sprawie rzekomego znęcania się A. B. nad A. S..

Na rozprawie w dniu 10 maja 2018 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej ograniczyła żądanie do kwoty po 700 zł miesięcznie, a pozwany oświadczył, że będzie w stanie płacić alimenty po 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia H. B., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...).

(dowód: odpis skrócony i zupełny aktu urodzenia k. 7, 13)

Do połowy grudnia 2017 roku strony zamieszkiwały we wspólnie zajmowanym mieszkaniu. Po tym czasie doszło do rozstania stron.

Małoletnia H. B. ma obecnie prawie cztery lata i chodzi do przedszkola. Dodatkowo uczęszcza na zajęcia plastyczne. Jest zdrowym dzieckiem, ale ma kaszel alergiczny i z tego powodu przyjmuje leki.

A. S. razem z córką mieszkają w mieszkaniu komunalnym w K., Koszty utrzymania lokalu wynoszą: czynsz – 98 zł miesięcznie, energia elektryczna – 170 zł miesięcznie, internet – 70 zł miesięcznie, woda – 45 zł miesięcznie, telefon na kartę – 30 zł miesięcznie. Konieczny jest też zakup drewna na opał za kwotę około 1000 zł rocznie. Dodatkowo matka małoletniej musi pokrywać opłaty za przedszkole w wysokości 380 zł i zajęcia dodatkowe małoletniej w kwocie po 65 zł miesięcznie. Nie ma kredytów ani innych zobowiązań finansowych. Otrzymuje świadczenie 500+ na córkę. W maju dostała też kwotę 300 zł od pozwanego. Była stażystką w Sądzie Rejonowym w Kętrzynie. Następnie podjęła pracę na pół etatu za wynagrodzeniem w wysokości 1 025 zł miesięcznie ale obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim z powodu problemów z kręgosłupem. Korzysta z pomocy swojej matki, która pracuje za granicą i przesyła jej w miarę potrzeb kwoty po około 200 euro.

A. B. prowadzi działalność gospodarczą – wykonuje prace wykończeniowe. W kwietniu 2018 roku osiągnął z tego tytułu dochód w wysokości około 1000 zł. W styczniu i lutym 2018 roku przekazał na rzecz małoletniej kwoty po 200 zł tytułem alimentów. Obowiązany jest też do alimentowania swojego syna z poprzedniego związku na którego płaci alimenty po 350 zł miesięcznie. Mieszka razem ze swoimi rodzicami w miejscowości S.. Kiedy może to dokłada się rodzicom do utrzymania po 300 zł. Matka pozwanego pracuje w przedszkolu a ojciec jest rencistą. Pozwany nie jest z nikim związany. Ma do spłaty raty w wysokości po 350 zł miesięcznie za samochód marki B. z 1996 roku, który kupił za kwotę 12 000 zł. Posiada także samochód dostawczy marki F. (...) z 2005 roku zarejestrowany na działalność gospodarczą.

(dowód: zaświadczenie z PUP k. 8, przekazy pocztowe k. 35-36, wydruk z (...) k. 37, zaświadczenia k. 38, 64, 65, informacja ze Starostwa Powiatowego w K. k. 63, przesłuchanie A. S. k. 69-70, przesłuchanie A. B. k. 70-71)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne jednak zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 133§1 KRO rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zaś przepis wyrażony w art. 135§1 KRO wskazuje, że zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Małoletnia powódka nie posiada żadnego majątku własnego. Jest niespełna czteroletnim dzieckiem. Obowiązki rodziców względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, z jednej strony polegają na dostarczaniu w naturze lub pieniądzu, środków niezbędnych do zapewnienia dziecku mieszkania, wyżywienia, odzieży, pomocy naukowych, wypoczynku, rozrywek kulturalnych itp. Z drugiej strony przybierają postać starań o

rozwój fizyczny i umysłowy dziecka, nadzór nad nim, przygotowanie posiłków, rozwój duchowy, przygotowanie do samodzielnego życia w społeczeństwie.

Sąd rozstrzygając w przedmiocie wysokości alimentów miał na uwadze wykazane przez stronę powodową potrzeby małoletniej L. jak również możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego. Kwoty alimentów proponowane przez strony postępowania – przez matkę małoletniej - 900 zł miesięcznie, zaś przez pozwanego - 300 zł miesięcznie, są w opinii Sądu nieuzasadnione, z jednej bowiem strony /stanowisko pozwanego/ stanowią zbyt skąpy udział w utrzymaniu małoletniej, a z drugiej /stanowisko matki małoletniej/ są nieco zawyżone.

Małoletnia L. jest obecnie prawie czteroletnim dzieckiem i praktycznie pozostaje pod wyłączną opieką swojej matki. W tym wieku główne koszty związane z utrzymaniem małoletniej sprowadzają się do zakupu środków higienicznych oraz żywienia. Dziewczynka jest również w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju, w związku z czym niezbędne są wydatki związane z kupnem odzieży, a także zabawek edukacyjnych. Małoletnia chodzi do przedszkola, co również związane jest z koniecznością ponoszenia opłat w tym zakresie.

Matka małoletniej podała, że pracuje na pół etatu za wynagrodzeniem około 1025 zł miesięcznie, ale obecnie przebywa na zwolnieniu z uwagi na problemy z kręgosłupem.

Co do sytuacji materialnej pozwanego i jego możliwości zarobkowych, pozwany w trakcie rozprawy określił swoje dochody jedynie na kwotę około 1000 zł miesięcznie jednakże jednocześnie stać go było na zakup drugiego samochodu na raty. Stąd też należy ocenić jego rzeczywiste możliwości finansowe na wyższym poziomie. Nadto zamieszkuje z rodzicami i nie musi ponosić kosztów utrzymania mieszkania. Jako ojciec powinien więc w większym stopniu pomagać w utrzymaniu swojej córki, która nie może utrzymać się samodzielnie, niezależnie od udziału matki w tym zakresie, gdyż to oboje rodzice obowiązani są w równym stopniu partycypować w kosztach utrzymania dziecka. Podkreślić też należy, że wysokość świadczeń alimentacyjnych uzależniona jest między innymi od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, a nie od faktycznie otrzymywanego przez niego wynagrodzenia. Pozwany powinien zatem podjąć wszelkie możliwe i dostępne kroki, aby mógł sprostać obowiązkowi jakie spoczywają na ojcu. Jest zdrowym i młodym mężczyzną, zdolnym do podjęcia również dodatkowego zatrudnienia i uzyskiwania dochodów, którymi w odpowiednim zakresie winien on dzielić się ze swoją małoletnią córką. Tym bardziej, że na co dzień to matka sprawuje wyłączną opieką nad małoletnią, troszczy się o jej rozwój oraz zdrowie.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu kwota zasądzonych alimentów powinna wynosić po 500 zł miesięcznie. Kwota ta przystaje zarówno do obecnych potrzeb małoletniej jak i do realnych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Zasądzenie alimentów ponad powyższą kwotę, w wysokości żądanej w pozwie, byłoby na obecnym nieuzasadnione. Jednocześnie należy podkreślić, że możliwości finansowe pozwanego nie są nieograniczone i obowiązany jest on także do alimentacji małoletniego syna z poprzedniego związku, a matka małoletniej również jest zobowiązana do materialnego udziału w utrzymaniu córki.

W tym miejscu odnosząc się do zarzutów zgłoszonych przez pozwanego w trybie art. 162 KPC wskazać wypada, że zgodnie z treścią znowelizowanego art. 135§3 KRO na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia rodzinne oraz wychowawcze w związku z czym prowadzenie postępowania dowodowego na tę okoliczność w stosunku do małoletniej powódki stanowiłoby jedynie zbędne przedłużenie postępowania i nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nadto przy ustalaniu wysokości alimentów należy brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby uprawnionego a nie zarobki jego rodzica, pod którego pieczę pozostaje oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, co w niniejszym postępowaniu zostało ustalone.

Z tych względów na podstawie art. 133§1 KRO w zw. z art. 135 KRO Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji, w pozostałej części oddalając powództwo jako zbyt wygórowane i nieudowodnione (punkt II sentencji).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną stron (punkt III sentencji).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV sentencji).